

La Parretina

Setmanari humorístich, popular y catalá de bona mena,
DESLIGAT DE TOT PARTIT POLITICH.

SORTIRA CADA DIVENDRES

Se trobará en tots los kioscos de la Rambla y demás llochs de venda de periòdihs.
Encàrrechs y correspondencia: plassa de la Catedral, núm. 2 bis, baixos.
Número solt, 5 céntims.---Suscripció per un any, 3 pessetas.

SUMARI: Text: De tot arreu.—Moscas d' ase.—Lo ball de Carnaval, (poesia) per N. Oller.—Un ball de máscaras, per Un altre P. D.—Una disfressa, (poesia) per Pepet Guip.—Cartes de fora —Carnestoltes, (poesia) per Cler y Cal.—A la vora del foch.—Trenca-closcas.—Correspondencia.

CARNESTOLTES

Si n' es de divertit lo Carnaval,
que ho digui aquest ninot tan carcamal.
Més broma que ell ha fet, ja no 's pot fer
puix ha rebut com burro guixer.

Mes, ay, que no son sols los disfrassots
que gatejan y fan de tabalots,
puix pares hi há que per la vanitat
disfressant á sos fills los han matat.

DE TOT ARREU

Lo Sr. Arcalde de Gerona proposa al Ajuntament que tan dignament presideix que al arrendar lo teatre per la prop vinenta temporada de Pascua 's reservi aquella Corporació 'l dret de fer retirar les obres qual representació no eregui convenient.

Un aplauso á tan digne Autoritat, essent de desitjar tinga molts imitadors.

Ab assistència del Rdm. Nunci de S. S. s' inaugura á Paris lo nou teatre Corneille, ahon no 's representarán mes que espectacles que procurin un honest esbarjo al espectador y elevin al mateix temps lo seu ánimo. L' exit ha sigut extraordinari y ja 's diu que 's repetirà moltes vegades la notable producció musical que s' estrená. *Nadal*, original d' un Pàrroco de Paris que dirigí en persona la seva interpretació, que fou molt esmerada y aplaudida.

Lo Rvt. P. Doyle ha sigut anomenat Director de la Secció seísmica del observatori de Manila, testimoni admirable de la ciencia y del patriotisme de la insigne Companyia de Jesús.

Lo pastor protestant que pretenia obrir una capella á Blanes, ha tingut que desistir dels seus proposits en vista de la actitud de la major part de la població y del Arcalde, als que felicitem coralment.

Per mes que continuament les ordres religioses están donant proves de la abnegació que sols se trova en l' Iglesia catòlica, per major confusió dels seus detractors publiquem les dues següents noves.

Per la premsa s' haurán enterat nostres llegidors del voraç incendi que reduí á cendres lo Casino de Avila; donchs bé, en una de les habitacions del pis mes alt de la casa estava al llit un malalt de verola, á qui assistia una Sierva de Maria. Al advertir aquesta que 'l fum invadia la pessa, sortí á l' escala, més ja 'l foch li tancá 'l pás. Altre vegada se 'n entrá al cuarto y demana anxili desde 'l balcó. Varios obrers colocaban escales y li criden que baxi.

¡Jamay! exclama la Sierva de Maria.—Primer lo malalt. Y abrigantlo ab una flassada li passá una corda per sota els braços subjectantla desde la barana mentres els operaris sostenian l' escala.

Lo malalt animat per l' instint de conservació baxá depressa, però entretant lo foch guanyava terreno y la animosa y caritativa Sierva de Maria estava voltada de flames. Los moments eran decissius y la inquietut del públich extraordinaria fins que Nativitat Loriz, que axis s' anomena, comensa á baxar pero com l' escala estava posada casi dreta, s' aturá de sobte com si s' desvauesqués. Llavors un jornalero, quin nom no se sap, 's tira á l' escala y aguantantla ab una mà, doná l' altra á la caritativa religiosa, que al tocar á terra sens preocuparse de rés, preguntá ansiosa pel malalt.

Los P. P. Maristas han sollicitat y conseguit de Lleó XIII la autorisació d' anar á evangelisar los habitants de les illes Salomon, que no tan sols son salvatges sino caníbals.

Les dues missions que en aquest sigle arribaren en aquelles illes en 1845 y en 1852 tingueren un fi desastrós.

La primera á penas desembarcada, fou mort lo seu quefe Monsenyor Epalle; quatre sacerdots assassinats y descuartisats, y pochs dias mes tart ho foren altres dos, ab la particularitat que á l' un d' ells qu' era flach l' engrexaren avans de menjarsel. Los que pogueren escapar de les mans d' aquets terribles insulars moriren victimas de les febres.

La expedició de 1852 tingué també un mártir lo P. Mazzuconi, quina mort, incliná l' ánimo del Superior á cridar als missioners restants per evitar que sufrissin la mateixa sort.

Ab tals antecedents ¿quants lliure-pensadors

s' arriscarian á pendrer la resolució qu' han fet los P. P. Maristas d' intentar altra volta portar la llum de la civilisació a n' aquelles terres inhospitalaries?

Els terciaris franciscans conmemoran enguany cinch centenaris:

El *tercer* dels Sants mártirs del Japó quina festa celebra l' Iglesia el 5 de febrer; el *sisé* de Santa Margarida de Cortona, el 22 del mateix més; el *quint* dels mártirs de Granada St. Joan de Cotina y St. Pere de Dueñas martirisats el 19 de Maig de 1387; el *quart* del Bto. Marcos de Monte Gallo el 28 de Mars; el *sisé* de St. Lluís, Bisbe, el 19 d' Agost.

L' acreditada fàbrica de Barcelona «La Espanya Industrial» celebrarà lo 50º aniversari de la seva fundació que data del 28 de Janer de 1847 ab una solemne funció religiosa á la que serán convidats accionistas, empleats y treballadors y repartint socorros y gratificacions, adjudicantse per sort premis de 100 á 300 duros entre 'ls treballadors que comptin certa antiguetat á la casa. S' entregará un diploma al obrer Joan Campañá que treballa allí desde que començá á funcionar la fàbrica.

També 's fixará una subvenció anyal per un Monte-Pio d' obrers, sens perjudici de que la Direcció continuhi auxiliant als que consideri ho tingan de menester.

Nos plau veure una empresa industrial que celebri d' aquesta manera semblant aniversari associant en un mateix sentiment á capitalistes y obrers.

L' Ajuntament de Montblanch ha firmat ab lo P. Prior dels Franciscans un contracte en virtut del qual s' estableix allí un collegi de 2.ª ensenyança ahon s' darà sens retribució durant los dos primers anys, l' instrucció necessaria á tots los fills de aquella població que vulguin cursar lo batxillerat.

Lo Circol catòlich d' obrers, de Santander, que començá ab 150 socis lo mes de Mars de 1896, ne té avuy 1.400. Aquesta xifra 'ns dispensa de parlar del grau de prosperitat que ha alcansat aquella fundació que 's va propagant per tota la provincia, edificada per la pietat que demostran aquells obrers, que ab les mateixes bruses del treball, fan vetlla al Santissim y son modelo de companyerisme.

El nou Prelat de Barbastro ha assignat un donatiu de 250 pecetes mensuals á l' olla dels pobres que funciona allí, per atendre á les necessitats dels menesterosos.

El dia 20 d' aquest mes han complert XIX anys que Lleó XIII ocupa 'l trono pontifici. Ab tal motiu ha rebut nombroses demostracions gens equivoques del amor y veneració de qu' es universalment obgete. Un dels primers telegrams enviats fou el del Emperador d' Austria.

La pobra illa de Creta, esclava de Turquia, ha demanat y obtingut la ajuda de sa germana Grecia, á la que ha volgut lliurement unir-se per motius de germandat de nació y pera fugir de les atrocitats dels turchs.

Les nacions poderoses d' Europa que fins ara se 'ls habian escoltat molt y remediats poch, se oposan á la ocupació grega.

Es alló del gos del hortolá. ¿Qué farà la pobra Grecia devant de tant terribles competidors?

La justícia sembla estar de part de Grecia, que te ademés les simpaties de tots los pobles d' Europa.

Tinguém fé en la justícia, que á la fi surt endevant per camins desconeguts.

Gegants mes grossos han caygut y s' han fet pols: la historia es la manifestació de la gran justícia de Deu sobre 'ls pobles.

Hem rebut y agraíim una invitació pels funerals que l' Ajuntament d' Artés dedica al eximi fill d' aquella vila lo pare jesuita D. Frederich Faura (q. a. c. s.)

Millor enterats, sabém que al Sr. Rector de la Universitat lo Reglament no li permet intervenir lo treball dels empleats de la Biblioteca Universitaria. Lo que si maná, per estar en ses atribucions, que la esmentada Biblioteca estigues oberta al públich una hora mes de les que s' estilaba, per disposarho axis lo Reglament que la regeix.

***

Diu que 'l Ministre de Foment vol que 's complexi ab tot rigor alló d' enviar carretades de papers y paperots á la Biblioteca Nacional

Fa be: les coses d' importancia endevant y cayga qui cayga.

En certes materies, se pot ésser indulgent, com per exemple en assumptos d' ensenyança: que 'ls noys vagin á estudi, ó no, que 's burlin del mestre que 's pren de bona fé axó d' ensenyar, que surtin sabis ó burros, que 'ls catedráticos donguin aliment ó vereno: tot plegat no hi vol dir res; pero alló de la Biblioteca ¡vegin si 'n te d' importancia! que tots los impressors s' han axecat ab coratge demostrant qu' es cosa injusta, ilegal, confusa, ridícula y que acabarà d' axafar les industries dels llibres, be prou aclaparades.

Per axó interessa que 'l ministre 's mantinga ferm y encarantse ab la gent que treballa y paga, els hi diga: ¿Quién me tose á mi?

***

Lo docte y gelós Prelat de Salamanca ha condemnat per herética y perniciososa la doctrina del catedrático de Dret penal d' aquella Universitat, prohibint als estudiants l' assistència á les explicacions del esmentat catedrático.

Demane al ministre del ram que complexi ab la missió que li está encomenada y que no 's fassi un pastel com el que 's confecciona quan l' escándol promogut pel catedrático d' aquesta Universitat, gran descubridor de l' *asehipparion*.

***

Ab tal motiu surt á la defensa del atropellat catedrático la *Camama*, que immediatament ha descobert que 's tracta d' un home digne, sabi, apreciat y respectat de propis y estranys. ¡Es clar!

Axó d' enlayrarlo tan depressa te 'ls seus inconvenients. Al aludit catedrático no 'l conexem y no va per ell lo que aném á dir; mes ens recordém de un altre que, passantli una cosa semblant, no van faltarli *Quijotes* correligionaris que 'l posaven als núvols; y com als núvols s' hi solen trobar àligues, tals n' hi hagué que traqueren al sabi les plumes ab que s' havia disfressat y res... desde llavors s' eclipsá la estrella.

***

Lo cert es que á algunes universitats s' ensenyan unes sabieses que fan plorar de riure: com per exemple dir que no som amos de seure y de alsarnos y passejar quan volém, sino qu' una forsa estranya ens hi obliga; y que 'l que fa una picardia no es que siga dolent, sino un malalt que s' ha de cuidar ab molt de cuidado. Ciencia tan sorprendent be mereix una ruidosa campanya de la *Camama*.

***

Mes aquestes tonteries tenen la seva malicia y no poca.

Fa alguns anys que un estudiant de Madrid matá á sa promesa. La cosa desgraciadament no es nova; pero lo que si resultá nou y horrorós es que 'l reo digué y, lo que es pitjor, demostrá, que 'l seu crim era perfectament lícit, dintre de les teories que li habian ensenyat á la Universitat.

¿Ab quin dret, deya dirigintse al Estat, pots condemnarme, si tú mateix pagavas als mestres que m' han portat aquí ab ses ensenyances? ¡Ara que vinga la *Camama* y comparsa á pro-

clamar la llibertat de la càtedra, y á quexarse de que 'ls bisbes vulgan privar al jovent de que rebín males llistons!

* *

Hi ha malícies tan ignocentes que fan riure en comptes d' enfadar

Aquella donya *Publicitat*, trona desde la que predica en Morayta, quefe de la masoneria espanyola, y quefe ó fundador, ó lo que 's vulga, de la filipina, d' aquella masoneria filipina que ha convertit les logies en batallons y los compassos en fusells y los h h . . en insurrectes; ara 'ns surt donant concells al govern sobre la manera d' organitzar les isles quan s' acabi la guerra, perque no torne á repetir-se; tirant, com es natural, la culpa de tot al element religiós, qu' es lo principal apoyó d' Espanya y primera víctima de la rabia separatista.

Dona, per Deu, no 's fassi ilusions. Si vosté monopolisés als seus llegendors, podria ferlos combregar ab rodes de lo que volgués; pero ¿no veu que á les barberies, qu' es ahon se la troba á vosté, també hi ha altres diaris?

La gent, tot afeytant-se, s' ho parlan — ¡Miri que diu aquí! — ¿Y donchs com pot ésser si aquest paper porta...?

¡Ara figuris lo que debian dirne d' aquell sueltó!

Si 's dona vergonya de confessar les faltes dels seus germans, á lo menos calli, que en boca cerrada...

* *

A Italia s' han fundat societats pera combatre, per medis legals, la masoneria; y es clar, los masons, tant amants de la llibertat d' associació y de totes les llibertats, les han respectades... portant als tribunals als individus de dites societats... no per res, sino perque les massenes disoldren y condempnassen als socis.

Lo Tribunal de Cassació absolgué llibrement als valents catòlics anti-masònics.

Recomaném aquesta noticia á la *Publicitat* y á la *Camama* perque publiquin una oda en honra de la tolerancia masónica.

CANTARS

*Te haré un ramito oloroso
de azucenas las más bellas;
y después te faré un foch
de les Campanes y Esquelles.*

*Desde que te has marchado
tengo yo grandes apuros
y encare 'n tindre molts més
mentre 'm deguis els sis duros.*

*¿No es verdad ángel de amor
que en estas frescas orillas,
'ns haurém de guanyá 'l pa
treballant y fent boquilles?*

PAU GARROFA.

LO BALL DE CARNAVAL

RONDALLA

— ¡Avi, avi, una rondalla!
— Aném donchsas á la llar,
vos ne contaré allí, una
qu' es «Lo Ball de Carnaval».

Veusaquí que lo diumenge
sent festa de Carnaval
una fadrina 's disfressa
y cap á n' al ball s' en vá.
Sense 'l permís de sos pares
y pe 'l Rector sent privat
donchs del ball en que balla
lo balladó es Satanás.....
Tothom la va á demanar,
empró com qu' es orgullosa
dels que hi van no accepta á cap.
Part de fora s' ou d' un cotxe
lo correr de desbocat,
mes no hi va, que just se para
enfront mateix del portal.
Y n' entra dins de la sala
un luxós enmascarat;
n' es feta d' or sa careta,
son trajo omplert de brillants,

los botons de ses sabates
ne semblan bonichs corals.
Al entrar, la orquesta 's para
y 'ls que ballan, per miral.
Ja 'n pega una llambregada
per veure als qu' allí s' están.
Orgullosa y desdenyosa
la fadrina s' hi está.
L' enmascarat s' hi acostava
y li demana aquell ball,
ella quin goig que respira:
per aquell, no 's nega pas.
La orquesta sona... s' hi llenzan...
tothom los hi dexa 'l pas
Fa moltes hores que ballan
y balla que ballarás.
Los balladors ja son fora,
la orquesta ja s' ha parat,
la sala ja está á les fosques
y ells encara están ballant.
— No vull ballá, estich cansada,
diu ella al enmascarat.
Mes ell com res, no l' escolta
y balla que ballarás.
Ella cansada 's desmaya
del ballador á n' el braç.
Pro aquest per axó no 's para,
encar balla més que may.
De cansada ja 's mor ella,
ell l' agafa ab un manat
y ab la morta 's fica 'l cotxe
qu' arrenca prest á volar.

Si voleu saber més coses
de la nina y del galán
per les nits de Carnestoltes
aneu vora algún barranch,
que si aquest te aspecte horrible
qu' esborrona ab sols miral,
si entre lo rocam n' hi nían,
los corps y bruxes hi están.
Podreu véurer que 'l fons crema
y que á n' al mitg del seu flam
balla 'l galán y més balla,
seguint orquesta infernal,
ab la fadrina dempnada
que hi ballá per Carnaval.

Ja os he contat la rondalla,
no aneu may á n' al mals balls,
mos nets, que hi dança 'l diable
per les nits de Carnaval

N. OLLER.

UN BALL DE MÁSCARAS

(HISTÓRICH)

Era lo diumenge de Carnestoltes de l' any passat.

Lo campaner de la parroquia del petit poble de R. ha ja tocat les vuyt del vespre. Lo dia havia passat molt animat y alegre.

Altres dies, al donar la última batallada, en totes les masies dels voltants, lo mes vell de la familia comensa lo sant rosari voltat de tots los demés de casa.

Avuy, al revés: les batallades en lloch de fer comensar la tan laudable devoció, servexen d' avis per anar al ball que te de celebrarse en lo sumptuós embalat de la Plassa. Los grans tots hi van. Solsament aprop de la llar pregan, formant rodona, l' avi y la canalla.

Pe 'ls camins que conduexen al poble 's veuen diferentsombres que avansen en mitg de la fosca: son los masovers dels encontorns que van á portar ses filles al ball...

* *

Dins de l' embalat, adornat é iluminat elegant y espléndidament, tot es moviment y alegria.

Los senzills y rústichs pagesos han arreconat per avuy la jornalera brusa y los pesats esclops, vestint, en cambi, trajos nous de vellut y botines de sinyó.

Les mestresses han cambiat lo vulgar mocador del cap ab la mantellina blanca de blonda catalana, de les grans diades.

Les noyes, posades devant, á primera fila,

van enjoyades ab les millors alhajes y vestides ab elegants trajos que espressament per aquella diada han fet fér per una modista de la ciutat. Allí tot es fals: falsa es la careta de seda que cubreix les cares torrades per lo sol; fals es lo to de veu que parlan; fals es lo vestit de princesa ó de gran dama que substitueix les faldilles de pagesa que portan ordinariament; tot, tot es fals: fins lo cor que en aquell moment tenen ho es.

Allí tothom enrahona á la vegada.

Les disfresses s' enrahonan entre sí, qui ab son ballador, qui ab una vehina. Aquest dia y en aquell puesto 's pot dir tot lo que 's vol: per axó diuen que 's porta la disfressa.

* *

Per fi donan la senyal de comensar lo ball. Tothom calla de moment. Cada jove va á buscar sa pareja...

Alguns minuts després, detrás les files de caires, en mitg de la sala, se veuben molts caps que saltan y brincan al compás de la música y, donant voltes, se confonen y desaparexen de la vista.

Tothom allí sols pensa ó mira ballar; tothom sembla qu' allí está alegre; ningú s' en recorda d' aquells sis ó set fills del poble que encara no feya un any havian sigut embarcats per anar á cumplir son deber, per anar á defensar la integritat de la Patria y proclamar lo valor de sos fills, á l' altre cantó del mar, á la Perla de les Antilles, á Cuba. Solsament en aquell instant los devian anyorar y 'ls ploravan desde 'l fons del cor alguna mare desconsolada.

De sopte, quan la música tocava ab més entusiasmé, quan los balladors rodavan ab més dalit, penetra en lo local un home, jove encare, pero tan magre, tan groch que semblava mes un mort axecat del cementiri que una persona animada.

Devia ser un inútil de la guerra, á jutjar per lo vestit de ratlladet que portava.

Bruscament s' obri pas entre 'ls balladors; arribá al mitg de la sala y s' aturá devant d' una parella, y, arrancantli la careta clavá son machete al bell mitg del cor del ballador que caygué desplomat en terra, banyat ab sa sanch.

La balladora era entretant aguantada per dugues ó tres amigues.

Lo soldat se dirigeix á ella:

— Ha arribat fins á mi la noticia de ta vida escandalosa, y jo, que sols volia tornar de la guerra per casarme ab tú, pensant que haurias cumplert lo que 'm vas prometre, vinch aquí, al mitx del ball per matar, á ton costat mateix, al teu preferit, y per malehirte devant tot lo poble...

Té, ¡miral! ¡miral! estés aquí terra ¿no 'l veus? Qué, ¿no respous?

En efecte; la noya no responia, estava desmayada.

En aquell moment en lo semblant del soldat s' opera un cambi radical; sos ulls plens d' ira quedan de sopte ficsos en lo ferit que per terra 's revolca, é interromp lo silenci que regnava en la sala, ab una sarcástica rialla: s' havia tornat boig.

* *

Mitja hora després entrava en la sala de ball lo Santíssim. La música profana que moments abans tocava un vals, rompé ab la Marxa Reyale. Los balladors arrancantse les caretes se ajonollavan á son pas. ¡Quín espectacle tan diferent al de abans! Lo rector administrava los últims sacraments á la balladora, mentres dos homes treyen lo cadáver de sa parella.

Entrá lo sometent y lligá al assessí que encara no se havia mogut del costat de ses víctimes.

Lo ministre de Deu, complerta sa obligació, se disposá á sortir. Al toch de campaneta del escolá seguí 'l de la Marxa Reyale que 'ls músichs repetiren...

— ¡Visca Espanya! cridá ab totes ses forces l' infelís boig que, en aquell moment, al sentir aquell ayre militar, se devia creure estar devant d' un batalló d' insurrectes.

Axis acabá lo ball de Carnaval en lo poblet de R, l' any passat.

UN ALTRE P. D.

Barcelona Jener de 1897.

UNA DISFRESSA

ALEGORIA.

¡Fugiu, dones recatades,
pures doncelles, petits,
homes sensats, vellets debils,
fugiu depressa, fugiu!

Que una fera disfressada
que atropella grans y xichs,
insulta, axafa y maltracta,
corre folla vers aquí.

No sé si es home ó si es dona
ó si ha surtit del abim
infernial; corrent, sembla home,
dona pels gestos y crits,
per les blasfemies que l'ensa
del infern esprit ruhi.

Ha blavejat uno noya
á colps de grossos confits,
ha fet caure á terra á un vell,
ha trepitjat aquell nin
y á aquell home d' allá baix
ha insultat desvergonyat.

No trobant ningú que balli
ab ell, sol, esfarehit,
comensa furiosa dansa
que les pedres fa tremir.

Dona voltes y més voltes,
saltiróns y remolins;
li surten dels ulls guspises,
forts esbufechs de son pit...
travaneja... y cau á terra...
s' arrevolca y l'ensa crits
de socós, y ningú hi corre;
tots fugen estemordits,
fins que 'l pobre alli reventa
per tants excessos rendit.

Home incaut, dona insensata
que corres per tal camí,
no parará la teua ánima
en tant desesperat fi?

PEPET GUIP.

CARTES DE FORA

Sr. Director de LA BARRETINA.

Igalada 15 Febrer, de 1897.

¡Ay estimat Director...! Diu que anirém tant be, que 'l diari ho porta. Pro per mes que hi mirat, buscat y regirat alguns diaris, no hi pogut trobar en cap que parlés d' exa manera.

Segurament deu ser una mentida, d' aquelles tan grosses que moltes vegades se llegen en aquells paperots plens d' inmundicia y que tant infestan, no solsament al local qu' entran, si que també á quantes persones se 'ls passen per les mans creyent trobar, segons diuen ells, un rato distret en sa lectura; pro los pobres sols hi troban lo mes actiu verí que envenenant son cor mata á sa ánima eternament.

Desgraciadament també tenim en Igualada algun que s' ocupa en dits periódichs y que 's proclama del pensament lliure. Mes si entre aquestos, los mes infelissos, no hi ha gués un cap de colla que los gués envers lo camí de la perdició, moral y cristianament parlant, fàcilment los veuriam avergonyir-se de son fals procedir y apartarse del que ab amistat aparenta, los ha separat del amparo de Deu y posantlos á tret segur del dimoni.

Algun prou toca á penedir, pro los compromisos concrets, lo que dirán los companys y demás herbes que s' hi barrejan fa qu' encare que conexen la bondad y puresa de la doctrina del Mártir del Gólgota y sentin dins son cor lo corch de la conciencia que 'ls martirisa nit y dia, no poden dexar, ó mes ben dit, no tenen prou valor per retractarse de sos errors, com molts d' altres han fet, que sens mires humanes y desafiant á tots los perills que per tal acte puguin veures amenassats, han confessat pública y expontáneament son mal procedir durant lo temps que han estat separats de nostra mare la Iglesia, y á Ella han volgut tornar per ser l' única que sollicita ampara 'l desvalgut, aussilia al necessitat y ensenya al ignorant.

Felissos aquestos y desgraciats los que per lo dir de la gent morin separats de la Iglesia Católica que per ells lo penar será per los sigles dels sigles.

Podém dir que es cosa segura la construcció d' un pou artesiá en aquesta ciutat, y si Deu fa la gracia que tinga un felís éxit, manant bon caudal d' aygua, ja que dit líquit escasseja durant bona part del any, será un alivi per l' industria, comers y horticultura, y al mateix temps podrém rentar la cara á certs páperots per veurer á son

verdader cutis ja que avuy la bruticia fins obstrueix sons poros. Deu ho vulga.

Despedintse de V. ja sap; quan lo vol son atent company d' idees mentres B. S. M.

ASTOLPH.

Apreciat Director de LA BARRETINA.

En la nit del 2 de Mars (si Deu vol) se celebrará un gran acontexement teatral, en la Academia Católica de Sabadell, debutant l' Orfeo catalá dels noys mes grandets que assistexen en les escoles Catequístiques, qual coro ha pogut organitzar lo Sr. Artigas ab unió del Sr. Batllell. Y per fi de la gran festa se posará en escena la famosa sarsuela en un acte, música del Sr. M. T. y S. y lletra del Sr. J. C. y B. titulada «Lo Allotjat» qual direcció será portada per lo Director escénich Sr. Picar.

UN DE LA MATEXA.

Sabadell 17 Mars, 1897.

CARNESTOLTES

¿Encara hi ha humor enguany?

Carnestoltes ja s' acosten,
prepareu vostres caretes
y 'ls disfressos que poch costen...
...cuan se té moltes pecetes;...

Divertiu 's si us sembla, encara
que los gustos tan bestials,
no li agradin el bon Deu.
Sí; 'ls dinés son per gastals,
y si hi ha pobres que de fam,
ó patexen ó bé moren,
no hi penseu... perque; mal llamp!...
¡¡riheu valtrés, quan ells ploren!!..

Carnestoltes sou ja aquí
poseu 's prompte la careta
perque qui es que no riu?... qui...
que sols tingui una peceta?

¡Visca, visca l' alegria!
divertiuse no hi ha més
ara ja ha arribat lo dia
de gastarvos los dinés!
Que plorin, puig, les canalles,
no penseu qu' hi ha soldats
qu' en colonias y en batalles
¡¡Moren, sols y abandonats!!...

CLER Y CAL.

Lo President del tribunal va preguntar á un de sos dexebles: ¿qué significa la paraula ego?

—Lo dexeble calla y un seu tio que també formava part del tribunal, encare qu' está prohibit, li signava la americana volguént dir que significaba yo.

«Lo gech del meu tio», respongué 'l noy ab aplom.

DAMPA ESTUDIANT.

—Tú, dexam quatre duros.

—Noy, no 'n tinch mes que dos.

—Bueno, donchs dexam aquets y 'ls altres dos me 'ls quedarás á deurer.

TRENCA-CLOSCAS

XARADA

Ma primera es aliment,
un article ma segona
y tercera part del cos;
si cavilas una estona
trovarás en mon total
un carrer de Barcelona.

J. XIMÓ

GEROGLIFICH

Ll ñ y

P n n

× MAS

oNoN

CLAUDI BRUXET

ROMBO

1.ª ratlla, Consonant.—2.ª, Parentiu.—3.ª, Flor.—4.ª,
Per volar.—5.ª, Vocal.

K. RUMINS.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1	2	3	4	5	6	7	8	Nom de dona.
3	3	2	5	4	7	8		Fruyt. <i>Simona</i>
3	3	6	4	7	8			Fiera. <i>Leona</i>
5	8	7	6	3				Nom d' home. <i>Manel</i>
5	4	7	8					Animal. <i>Mona</i>
5	6	3						Cosa dolça. <i>Mel</i>
3	8							Nota musical. <i>La</i>
5								Consonant. <i>m</i>

UN APOTECARI AB NAS.

(Les solucions en lo número vinent.)

Solucions als Trenca-closques del número passat.

Xarada: Ganapé.

Geroglífich. No s' entén tot lo que se sap.

B
B A LL
Rombo: B A D A LL
LL A S
LL

Logogrifo numérich: Camilo.

Targeta: Palau Tordera.

CORRESPONDENCIA

La carta anirá: Los trenca-closcas... va mes llarch perque n' estém farcits.—Un Católich: Se l' avisará quan siga.—El de la Pepeta de Mollet: Anirán; R. T. P: també.—Rotllan y Joseph Novi: Grans mercés: anirá quelcom.—Joanito Peró: Ben cultit de la tradició.—Teboll: Molt be; mes al contrast li falta una estrofa que hi suplirém.—H. Maricel: Ben vingut sia al nostre camp y tinga molts imitadors.—Pepet Giup: Lo del mosó no 'ns resulta prou.—F. C.: en llista.—Berlioz: No pensém parlarne sense enterárnosen molt.—J. C. Estel: De ses charades n' aprofitaré set.—Miquel Zambes: No fá.—Hermenegildo de... can taps: Per no enviarlo á casa seva insertaré quelcom.—M. Torra: Ne rebém tants de logogrifos que 'ns quedém ab lo milló y lo seu no es pas d' aquexos.—Sol y Vent: Lo mateix li dich.—Un sanperench: Tot just ha passat.—Solon: Fassi lo favor de no dirigir-se á nosaltres en castellá; per cástich no li publicarém res; senyó rabiós.—Solá Reynatsac: Publicaré una targeta y un dallonsses ¿está content?—Fideiet: Dels geroglífichs n' hi anirá un.—Un Corrench: Provi alguna altre cosa.—Nas de grans: Admes y cuidis lo nas.—S. P. S.: Faltan les solucions ¡sabatasses!—KKK P.: Publicaré la targeta.—Noy de Banyolas: Será un altre dia y dissimuli.—J. Ximó: Lo ters y quart de sílabes se publicarán; lo quadrat resulta quadrilongo.—Narcís del toro: Donchs... no.—Un natural: Tampoch.—Llan-tió: Sentim haberho rebut quant tenim lo número plé.—Lenam Teneb: Anirá.—Un betas y fils: S' ha de retocar.—Noy de Banyolas: Retallat.—Moult-Sentt: Van molt be; mes lo talió es d' un género que no volém tractar.—Llime Laucsap: Molt be.

Estampa LA CATALANA. Dormitori de Sant Francesch. 5.